

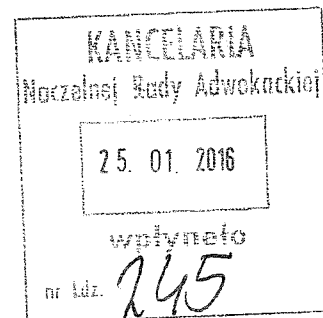

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

615-wp-173-8/16

Warszawa, dnia 20 stycznia 2016 r.

Prezes

Naczelnej Rady Adwokackiej

Pan Andrzej Zwara

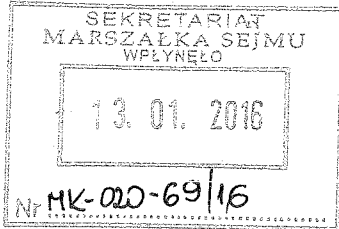
Szanowny Panie Prezesie,

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję - w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615 z późn. zm.) poselski projekt ustawy o uchyleniu ustawy o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Robert Winnicki), z prośbą o wyrażenie opinii.

Z poważaniem

Grupa posłów Kukiz'15

Warszawa, 12 stycznia 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o uchyleniu ustawy o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Roberta Winnickiego.

- Robert Winnicki	- Krzysztof Sitarski	- Elżbieta Borowska
- Jarosław Sachajko	- Małgorzata Zwiercan	- Andrzej Maciejewski
- Jakub Kulesza	- Jarosław Porwich	- Piotr Apel
- Paweł Szramka	- Stefan Romecki	- Norbert Kaczmarczyk
- Jacek Wilk	- Adam Andruszkiewicz	- Tomasz Rzymkowski
- Magdalena Błęńska	- Anna Maria Siarkowska	- Józef Brynkus
- Paweł Grabowski	- Maciej Masłowski	- Wojciech Bakun
- Tomasz Jaskóła	- Jerzy Kozłowski	

PROJEKT

USTAWA

z dnia.....

**o uchyleniu ustawy o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we
wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej**

Art.1 Traci moc ustawa z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2 Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Ustawa z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi realizację rządowej inicjatywy ustawodawczej motywowanej implementacją prawa unijnego, w tym decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1), decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12) oraz decyzji Rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich UE w sytuacjach kryzysowych (Dz. Urz. UE L210 z 06.08.2008, str. 73). Jednakże w przypadku decyzji, które mają wiążących adresatów, tj. Państwa Członkowskie, implementacja jest zbędna i przyjęcie ustawy z dnia 7 lutego 2014 roku nie stanowiło wykonania prawa unijnego. Ponadto ustawa obejmuje udział zagranicznych funkcjonariuszy i pracowników państw trzecich, a więc państw, które nie są członkami Unii Europejskiej, co nie może stanowić wykonania prawa unijnego.

II. Celem ustawy z dnia 7 lutego 2014 roku było umożliwienie funkcjonariuszom lub pracownikom państw członkowskich Unii Europejskiej i innych państw stosujących dorobek Schengen oraz państw trzecich udziału we wspólnych operacjach na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dotyczyć to ma sytuacji, w których Rzeczypospolita Polska będzie potrzebować międzynarodowej pomocy w postaci interwencji odpowiednich służb, w przypadkach ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego, zapobiegania przestępczości, w trakcie zgromadzeń, imprez masowych, klęsk żywiołowych, katastrof oraz innych poważnych zdarzeń. W stanie prawnym przed przyjęciem przedmiotowej ustawy, sytuację udziału funkcjonariuszy lub pracowników Państw Członkowskich w Polsce regulowały dwustronne umowy międzynarodowe, a także odpowiednie przepisy prawa unijnego mające bezpośrednie zastosowanie (pkt I uzasadnienia).

III. Zakres przedmiotowy ustawy wzbudzał ogromne kontrowersje społeczne związane ze wspólnymi operacjami funkcjonariuszy polskich i zagranicznych. W art. 2 pkt 1 lit. b zakresem udzielenia pomocy przez obcych funkcjonariuszy zostały objęte także zgromadzenia publiczne. Na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 3 i 4 funkcjonariusze zagraniczni uzyskali uprawnienia do korzystania z broni palnej oraz środków przymusu bezpośredniego na takich samych zasadach jakie obowiązują funkcjonariuszy Policji. Oznacza to, że na mocy ustawy, zagraniczni funkcjonariusze Policji oraz innych jednostek mogliby zostać wykorzystani do tłumienia w Polsce zgromadzeń publicznych, także z wykorzystaniem broni palnej, gazów bojowych, pałek itp. Ustawa otwiera rządowi i jednostkom podległym możliwość wykorzystania zagranicznych funkcjonariuszy do tłumienia protestów niezadowolonego społecznego w sytuacji, gdy polskie służby odmówią wykonania rozkazu kierując się zasadą obywatelskiego nieposłuszeństwa. Ponadto zagraniczni funkcjonariusze mogą na mocy ustawy zostać dopuszczeni do działań operacyjnych polegających na podsłuchiowaniu, nagrywaniu i prowadzeniu obserwacji wobec obywateli Polski. Nikt nie daje gwarancji jakie informacje zdobędą w trakcie prowadzenia tych działań i w jaki sposób wykorzystają je po powrocie do swojego państwa. Ustawa otwiera więc w znaczący sposób możliwość działalności obcych wywiadów na niekorzyść Polski i Polaków pod przykrywką wspólnych działań operacyjnych. Ustawa dopuszcza również to, że zagraniczni funkcjonariusze w trakcie wspólnych działań na terytorium Polski będą korzystać z własnej broni palnej (art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy) oraz sprzętu służącego m.in. do podsłuchiwania i nagrywania. To również może prowadzić do poważnych nadużyć ze strony zagranicznych funkcjonariuszy, którzy nie zawsze mogą korzystać z uprawnień, które przyznaje im ustawa w dobrej wierze. Co więcej, nie są oni zobowiązani przysięgą do służenia Polsce i Polakom, a swoim państwom.

IV. Przyjęta ustawa z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spotkała się z powszechną oceną krytyczną społeczeństwa. Budzi także najgorsze skojarzenia historyczne (m.in. z Konfederacją Targowicką, „bratnią pomocą” Armii Czerwonej z 1939 roku, czy tłumieniem praskiej wiosny 1968 roku). Dobitnie podkreśla to fakt, że do języka powszechnego weszła nazwa ustawy

V. Wprowadzenie w życie niniejszej ustawy nie będzie obciążało budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

VI. Wprowadzenie w życie niniejszej ustawy będzie miało pozytywne skutki społeczne, nie będzie miało wpływu na stosunki gospodarcze.

VII. Niniejsza ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

VIII. Projekt jest zwolniony z konsultacji społecznych.

IX. Projekt nie przewiduje wydania aktów wykonawczych.

Biorąc pod uwagę powyższe uznajemy za zasadne uchylene ustawy z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

PROJEKT

USTAWA

z dnia

o uchyleniu ustawy o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we
wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej

Art.1 Traci moc ustawa z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2 Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Robert Winnicki

Andrzej Sitarski (Knyrat)

Elżbieta Bonomska

Jarostaw Sachajko

Marijgorazda Imiencon

Hudzi Me wycwotw

Jakub Kulera

Jarostaw Tomisch

Piotr Szt

Pawel Szromka

Stephan Romnecki

Norbert Stepanowicz

Adam Andruszkiewicz

Tomasz Rzymkowski

Jacek Wilk

Magdalen Bteńska

Ana Maria Szwedowicz

Jacek Brynarski

Pawel Grabowski

Marek Mostowski

Wojciech Bolun

Tomasz Jaskota

Jacek Kociński

UZASADNIENIE

I. Ustawa z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi realizację rządowej inicjatywy ustawodawczej motywowanej implementacją prawa unijnego, w tym decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1), decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12) oraz decyzji Rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich UE w sytuacjach kryzysowych (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 73). Jednakże w przypadku decyzji, które mają wiążących adresatów, tj. Państwa Członkowskie, implementacja jest zbędna i przyjęcie ustawy z dnia 7 lutego 2014 roku nie stanowiło wykonania prawa unijnego. Ponadto ustawa obejmuje udział zagranicznych funkcjonariuszy i pracowników państw trzecich, a więc państw, które nie są członkami Unii Europejskiej, co nie może stanowić wykonania prawa unijnego.

II. Celem ustawy z dnia 7 lutego 2014 roku było umożliwienie funkcjonariuszom lub pracownikom państw członkowskich Unii Europejskiej i innych państw stosujących dorobek Schengen oraz państw trzecich udziału we wspólnych operacjach na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dotyczyć to ma sytuacji, w których Rzeczypospolita Polska będzie potrzebować międzynarodowej pomocy w postaci interwencji odpowiednich służb, w przypadkach ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego, zapobiegania przestępczości, w trakcie zgromadzeń, imprez masowych, klęsk żywiołowych, katastrof oraz innych poważnych zdarzeń. W stanie prawnym przed przyjęciem przedmiotowej ustawy, sytuację udziału funkcjonariuszy lub pracowników Państw Członkowskich w Polsce regulowały

dwustronne umowy międzynarodowe, a także odpowiednie przepisy prawa unijnego mające bezpośrednie zastosowanie (pkt I uzasadnienia).

III. Zakres przedmiotowy ustawy wzbudzał ogromne kontrowersje społeczne związane ze wspólnymi operacjami funkcjonariuszy polskich i zagranicznych. W art. 2 pkt 1 lit. b zakresem udzielenia pomocy przez obcych funkcjonariuszy zostały objęte także zgromadzenia publiczne. Na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 3 i 4 funkcjonariusze zagraniczni uzyskali uprawnienia do korzystania z broni palnej oraz środków przymusu bezpośredniego na takich samych zasadach jakie obowiązują funkcjonariuszy Policji. Oznacza to, że na mocy ustawy, zagraniczni funkcjonariusze Policji oraz innych jednostek mogliby zostać wykorzystani do tłumienia w Polsce zgromadzeń publicznych, także z wykorzystaniem broni palnej, gazów bojowych, pałek itp. Ustawa otwiera rządowi i jednostkom podległym możliwość wykorzystania zagranicznych funkcjonariuszy do tłumienia protestów niezadowolenia społecznego w sytuacji, gdy polskie służby odmówią wykonania rozkazu kierując się zasadą obywatelskiego nieposłuszeństwa.

Ponadto zagraniczni funkcjonariusze mogą na mocy ustawy zostać dopuszczeni do działań operacyjnych polegających na podsłuchiwanii, nagrywaniu i prowadzeniu obserwacji wobec obywateli Polski. Nikt nie daje gwarancji jakie informacje zdobędą w trakcie prowadzenia tych działań i w jaki sposób wykorzystają je po powrocie do swojego państwa. Ustawa otwiera więc w znaczący sposób możliwość działalności obcych wywiadów na niekorzyść Polski i Polaków pod przykrywką wspólnych działań operacyjnych.

Ustawa dopuszcza również to, że zagraniczni funkcjonariusze w trakcie wspólnych działań na terytorium Polski będą korzystać z własnej broni palnej (art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy) oraz sprzętu służącego m.in. do podsłuchiwania i nagrywania. To również może prowadzić do poważnych nadużyć ze strony zagranicznych funkcjonariuszy, którzy nie zawsze mogą korzystać z uprawnień, które przyznaje im ustawa w dobrej wierze. Co więcej, nie są oni zobowiązani przysięgą do służenia Polsce i Polakom, a swoim państwom.

IV. Przyjęta ustawa z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spotkała się z powszechną oceną krytyczną społeczeństwa. Budzi także najgorsze skojarzenia historyczne (m.in. z Konfederacją Targowicką, „bratnią pomocą” Armii Czerwonej z 1939 roku, czy tłumieniem praskiej wiosny 1968 roku). Dobitnie podkreśla to fakt, że do języka powszechnego weszła nazwa ustawy jako „ustawa o bratniej pomocy”.

V. Wprowadzenie w życie niniejszej ustawy nie będzie obciążało budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

VI. Wprowadzenie w życie niniejszej ustawy będzie miało pozytywne skutki społeczne, nie będzie miało wpływu na stosunki gospodarcze.

VII. Niniejsza ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

VIII. Projekt jest zwolniony z konsultacji społecznych.

IX. Projekt nie przewiduje wydania aktów wykonawczych.

Biorąc pod uwagę powyższe uznajemy za zasadne uchylenie ustawy z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej